

Marina Martori

vallesans
pel món

ella

La Sònia és psicopedagoga. Va néixer a Granollers i té 37 anys. Ara està separada i té dos nens, de 5 i 7 anys. No ens coneixem personalment, però després d'haver compartit mails, xerrades i fotografies, us puc dir que és d'aquelles dones aventureres que sense por a res (idioma desconegut, temperatures baixes i llunyania) es va atrevir a tot. I mireu-la. Ja fa 10 anys i ben feliç que se la veu.

Sònia Muñoz Llort

Diga'm latitud i longitud del lloc on pares...

Latitud 59 graus, 57' N Longitud 10 graus 42' E.

Traduim-ho en una ciutat, un país i un continent...

Estic a Oslo, Noruega, Europa

Explica'ns una mica què hi fas? I alguna cosa especial del lloc on ets...

Vivim a un poblet molt a prop d'Oslo, que es diu Bærum. Aquí tenim moltes facilitats a prop: metro, pistes d'esquí, platja i bosc a 30 segons de casa. En la meua feina actual, i totes les anteriors, faig un horari de 8.30 a 16. Tenim mitja hora per menjar una mica i arribo just per a buscar als nens a l'escola. Quan arribem a casa sopem d'hora, cap a les 17, i les activitats varien entre deures, fer activitats extraescolars o estar amb els amics. Durant l'hivern, quan es fa fosc a les 15 h i potser estem a 16 sota zero, fem vida més entre quatre parets. Però per suposat és molt divertit poder esquiar als parcs a prop de casa o anar a tirar-nos en trineu. Es fa molta vida al carrer i l'atmosfera que es viu és alegre.

Per què vas marxar?

Jo vaig arribar ja fa 10 anys, i vaig arribar a Trondheim. Vaig estar treballant d'au-pair al principi i fent classes de norueg. Al cap de 6 mesos, me'n vaig anar a viure a Oslo, on vaig trobar diverses feines.

La raó per la que em vaig quedar aquí (i segueixo aquí) és que l'ambient és molt tranquil. Recordo molt bé les primeres sensacions de poder caminar de nit sense sentir res, tot era silenci, i la calma tan gran que hi havia als vespres. La gent aquí és més aviat tímida, però

jo no considero que siguin "freds", sinó que necessiten més temps per obrir-se a persones noves i a obrir les portes de casa seva, però quan ho fan és de manera molt sincera.

Tens previst tornar? Sí/No? Per què? Quan?

Jo no visc amb plans, i a mi m'agradaria poder continuar vivint en altres països. Evidentment, continuar venint de visita ho faré, però on acabaré vivint no ho sé. Ara mateix jo veig la meua estada aquí com a llarga, però quan els meus fills siguin grans ells també seguiran tenint un vincle especial amb el Vallès. Així serà com una bonica base per a seguir descobrir la resta del món.

Què recordes del lloc on vivies...?

Enyoro les olors i els sorolls de l'estiu... i àmb això no em refereixo a les motos trucades ni a sortir de festa. Sinó el soroll del mar Mediterrani (moltes visites a Mataró), els grills als vespres, la gent sopant tard als vespres.... Els meus fills i jo vam estar per Setmana Santa a Granollers, i als vespres, recordo molt

bé l'olor de les nits quan comença a fer calor. Em porta molts bons records, i és el que trobo molt a faltar aquí a l'estiu. El fet de que es faci fosc i la calor del dia faci que les olors s'intensifiquin al vespre.

Com estan les coses al lloc on ets ara?

Aquí arriben poques notícies de la situació actual. De tant en tant fant resums, però he d'admetre que quan vaig ser allí vaig quedar-me molt sorpresa per totes les notícies que donaven a tots els mitjans de comunicació. Suposo que aquí no arriben perquè amb el poder adquisitiu dels noruegs no volen perdre potencials fonts d'ingressos del turisme nòrdic. Catalunya es segueix venent per les parts positives sense accentuar negativament la situació actual, perquè al cap i a la fi quan ells vénen, segueixen trobant bon menjar, gent amable, sol i platja.

Com vius/veus les coses del Vallès, de Catalunya, d'Espanya...?

Estic en contacte constantment amb la família i els amics que m'expliquen què passa a la comarca i segueixo la premsa catalana des d'aquí. A més, tinc un grapat d'amics catalans i vulguis o no és difícil

desconnectar. Des d'aquí Catalunya es veu petita, però crec que som un país potent amb gent molt emprenedora i estic segura que podem aixecar el cap. Crec que no hem de tenir por ni vergonya de res, tenim una capacitat intel·lectual impressionant, només cal que no la deixem perdre! Espanya és vista amb tot el seu conjunt de tòpics...

"Com el Vallès no hi ha res..."

"El Vallès sempre serà casa meua."

Hi ha pistes d'esquí per tot arreu.

Foto familiar als afores d'Oslo.

on

De Granollers
a Oslo, Noruega,
Europa